

Abstrakt

Předmětem předkládané disertační práce je poetika soudobých pražských *milong* (večírků tanga) v jejich provázanosti s translokálním fenoménem *tango argentino*. Vztahy mezi globálním a pražským tangem jsou sledovány v perspektivě motivu „setkání“ (Bachtin 1975). Při zkoumání proměnlivého života pražské komunity tanga je používána koncepce *soundscape* (Shelemay 2006). Popisy tanečních interakcí zdůrazňují kvalitativní aspekty pohybu (Novack 1990; Sklar 2001). Mezitím reflexivní přístup k etnografování pomáhá badatelovi rozlišovat své subjektivní dojmy a dojmy aktérů daného výzkumu. Etnografická studie dochází k závěru, že poetika tanga je poetikou prožitku, a že specifikum omezené rituální techniky (Augé 1999) pražského tanga spočívá ve stejnoměrnosti pravidelných setkání, karnevalové povaze sporadicky konaných větších událostí, aktivnímu osvojení městských lokalit a společné reakci na změny v okolním světě, jež mohou mít jak protestní, tak reflexivní charakter.

Klíčová slova: antropologie, poetika tance, pražské *milongy*, translokální fenomén tanga, motiv „setkání“, *soundscape*.